

Ομιλία του Προέδρου της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών κ. Τάκη Αράπογλου στο “Annual Thessaloniki Forum”*

* Το 11ο επιχειρηματικό συνέδριο “Thessaloniki Forum”, το οποίο απευθύνεται σε επιχειρηματίες και επενδυτές διεθνούς εμβέλειας, διοργάνωσαν ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) και το Ελληνοαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο. Η ομιλία εκφωνήθηκε στις 4 Ιουνίου 2007.

Αγαππητέ κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και Κύριοι,

Ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση να συμμετάσχω στο 11ο “Thessaloniki Forum” και για την ευκαιρία που μου δίνετε να σας παρουσιάσω, με την ιδιότητά μου ως Πρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, τις αλλαγές που έχουν γίνει στον τραπεζικό χώρο, οι οποίες έχουν μεταβάλει το περιβάλλον συνεργασίας τραπεζών και επιχειρήσεων, αλλά και να προτείνω ορισμένες αλλαγές κυρίως νοοτροπίας αλλά και πρακτικής, που κατά τη γνώμη μου χρειάζονται να γίνουν, για να καταστεί η σχέση αυτή πιο εποικοδομητική και να εξυπηρετούνται καλύτερα οι Έλληνες επιχειρηματίες και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαπενταετίας συντελέστηκε με ιδιαίτερα αποτελεσματικό τρόπο, ένας πλήρης μετασχηματισμός του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Με την έναρξη λειτουργίας του ενιαίου ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού χώρου, η πολιτεία και οι εποπτικές αρχές ανέλαβαν σημαντικές πρωτοβουλίες, απλοποιώντας διαδικασίες και περιορισμούς, εισάγοντας νέα τραπεζικά προϊόντα στην αγορά και αυξάνοντας τον ανταγωνισμό μεταξύ των τραπεζών.

Αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να ενισχυθεί η διεθνής αξιοπιστία του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, να αυξηθούν οι ξένες συμμετοχές στο μετοχικό κεφάλαιο των περισσότερων ελληνικών τραπεζών και να τεθούν οι βάσεις για τη διεθνή δραστηριοποίησή τους, ιδιαίτερα στο ευνοϊκό οικονομικό περιβάλλον της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Καθώς οι εξελίξεις αυτές ήταν ριζικές και συντελέστηκαν σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα, ίσως να μην προλάβαμε να αξιολογήσουμε, στην έκταση που αρμόζει, την επίδραση που αυτές είχαν στη σχέση μεταξύ των τραπεζών και των επιχειρήσεων-πελατών τους. Η σχέση αυτή έχει αναβαθμιστεί πλέον, προς αμοιβαίο όφελος, και σίγουρα προς όφελος της προστιθέμενης αξίας στην επιχειρηματικότητα.

Θα αναφέρω λοιπόν μερικές από τις κυριότερες αλλαγές:

1. Κατ' αρχήν, το κόστος δανεισμού είναι σημαντικά χαμηλότερο σε σχέση με τα μέσα της δεκαετίας του 1990, και τα περιθώρια των δανείων συνεχώς μειώνονται και συ-

γκλίνουν στα μέσα ευρωπαϊκά, εξ αιτίας του ανταγωνισμού. Τα πραγματικά δε επιτόκια, αν δηλαδή αφαιρεθεί ο πληθωρισμός, είναι ακόμη χαμηλότερα.

2. Δεύτερον, στο παρελθόν η πλειοψηφία του τραπεζικού συστήματος ανήκε στο Δημόσιο. Σαν αποτέλεσμα, κύριος σκοπός τους δεν ήταν απαραίτητα η κερδοφορία του μετόχου, αλλά η χρησιμοποίηση των δυνατοτήτων τους προς όφελος της οικονομίας. Οι δυνατότητες αυτές όμως, όπως απεδείχθη, δεν χρησιμοποιήθηκαν σωστά, με αποτέλεσμα αρκετές τράπεζες να αντιμετωπίσουν σοβαρά προβλήματα επιβίωσης, να δημιουργηθούν προβληματικές επιχειρήσεις και μεγάλα ποσά μη εξυπηρετούμενων δανείων, που με τη σειρά τους δημιούργησαν μια προβληματική οικονομία, δηλαδή το αντίθετο από ό,τι επιδιωκόταν.

Σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία του τραπεζικού συστήματος ανήκει στον ιδιωτικό τομέα, τα κριτήρια δανεισμού είναι αντικειμενικά και το τραπεζικό σύστημα υγιές. Οι εταιρείες ανταποκρίθηκαν στις αλλαγές αυτές, λειτουργούν πιο αποτελεσματικά και αυτό με τη σειρά του οδήγησε στην επιδιωκόμενη ενίσχυση της οικονομίας.

Πρέπει λοιπόν να δεχθούμε ότι ο παλιός «φιλικός» τρόπος αντιμετώπισης των εταιρειών ήταν μακροπρόθεσμα ζημιογόνος για τα συμφέροντα όλων. Ο νέος τρόπος είναι πραγματικά φιλικός, με μεγάλα θετικά οφέλη.

3. Τρίτον, σήμερα οι ελληνικές τράπεζες δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από καμία ξένη όσον αφορά την ποικιλία των προϊόντων που διαθέτουν στους πελάτες τους. Δεν χρειάζονται λοιπόν νέα εργαλεία για να βοηθηθούν οι ελληνικές επιχειρήσεις όπως μερικοί νομίζουν. Υπάρχουν όλα τα απαιτούμενα εργαλεία και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.
4. Τέταρτον, οι τράπεζες υποχρεώθηκαν να αναπτύξουν νέα αποτελεσματικά συστήματα διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου στον οποίο εκτίθενται από τις χρηματοδοτήσεις τους. Αυτό, σε συνδυασμό με την όλο και πληρέστερη λειτουργία των συστημάτων της εταιρείας ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, επιτρέπει στις τράπεζες όλο και περισσότερο να εφαρμόζουν διαφοροποιημένα τιμολογιακή πολιτική, προς όφελος και κίνητρο των επιχειρήσεων (και των καταναλωτών) που είναι συνεπείς στην εκπλήρωση των δανειακών τους υποχρεώσεων. Χωρίς αμφιβολία αυτή η εξέλιξη κατατάσσει πλέον το τραπεζικό σύστημα της χώρας μας στις ανεπτυγμένες αγορές.

5. Πέμπτον, οι τράπεζες, αντίθετα με όλες τις άλλες επιχειρήσεις, δεν εποπτεύονται μόνο για την ποιότητα των προϊόντων που διαθέτουν στην αγορά, για την οποίαν εποπτεύεστε και εσείς. Εποπτευόμαστε ανά τρίμηνο και για τη διαχείριση των κεφαλαίων μας.

Η μοναδική στο είδος της, διπλή αυτή εποπτεία στόχο έχει την προστασία των καταθετών και πελατών μας. Η διεθνής νομοθεσία επιβάλλει στις τράπεζες να δεσμεύουν τόσα περισσότερα ίδια (εποπτικά) κεφάλαια, όσο μεγαλύτερος είναι ο πιστωτικός κίνδυνος που αναλαμβάνουν με κάθε δάνειο που δίνουν. Πρόκειται για τους κανόνες κεφαλαιακής επάρκειας, οι οποίοι μάλιστα πρόκειται σύντομα να τροποποιηθούν σύμφωνα με τα νέα πρότυπα της Επιτροπής της Βασιλείας, γνωστά ως «Βασιλεία II». Σύμφωνα με το νέο αυτό κανονιστικό πλαίσιο, οι τράπεζες θα υπολογίζουν τις κεφαλαιακές τους υποχρεώσεις με βάση τα στοιχεία που παράγονται από τα νέα, εσωτερικά τους συστήματα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου. Αυτό σημαίνει ότι οι απαιτήσεις των τραπεζών έναντι των συνεπών δανειοληπτών θα συνεπάγονται χαμηλότερες κεφαλαιακές δεσμεύσεις, άρα και χαμηλότερο κόστος.

Οι τράπεζες έτσι θα «επιβραβεύουν» τους συνεπείς και θα «τιμωρούν» τους ασυνεπείς δανειολήπτες. Αυτό θα ισχύει σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και διεθνώς.

6. Έκτον, τα τελευταία χρόνια οι περισσότερες από τις μεγαλύτερες ελληνικές τράπεζες, σε πλήρη επίγνωση των επιπτώσεων που έχει το αυστηρότερο πια εποπτικό πλαίσιο, εξαντλούν κάθε περιθώριο ελαστικότητας προς επιχειρήσεις που έχουν λειτουργική δυσχέρεια, αλλά που παράλληλα επιδεικνύουν έμπρακτα επιθυμία συνεργασίας και προσαρμογής στα νέα δεδομένα.
7. Έβδομον, στο νέο αυτό περιβάλλον, μεταβλήθηκε και ο ρόλος του Δημοσίου. Το ευρωπαϊκό δίκαιο θέτει σοβαρούς περιορισμούς αναφορικά με τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις. Η υποχρεωτική για τις τράπεζες, δηλαδή κατευθυνόμενη επένδυση ποσοστού των καταθέσεών τους σε συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας, δεν είναι πλέον συμβατή προς τις αρχές της οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, και έχει καταργηθεί.

Η χορήγηση λοιπόν δανειακών κεφαλαίων από τις τράπεζες στις επιχειρήσεις γίνεται πλέον στη βάση αμιγώς ιδιωτικο-οικονομικών κριτηρίων σύμφωνα με τα διεθνή χρηματοδοτικά πρότυπα, τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων για κάθε τράπεζα και με γνώμονα την προστασία των μετόχων τους. Στο πλαίσιο βέβαια της αναπτυξιακής του πολιτικής, το

Δημόσιο παρέχει ενισχύσεις μέσα από διάφορους διαύλους, όπως ο Αναπτυξιακός Νόμος, το ΤΕΜΠΙΜΕ (Ταμείο Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων) και τα προγράμματα του 3ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η εμπλοκή των τραπεζών σε όλους αυτούς τους μηχανισμούς είναι ουσιαστική, η απαιτούμενη αξιολόγηση όμως εκ μέρους τους των επιδοτούμενων επιχειρηματικών προγραμμάτων γίνεται κατά περίπτωση και πάντα με γνώμονα τα προαναφερθέντα ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια.

8. Όγδοον, με το άνοιγμα των αγορών των κρατών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, οι ελληνικές τράπεζες ακολούθησαν τις ελληνικές επιχειρήσεις-πελάτες τους, εκεί όπου αυτές άρχισαν να δραστηριοποιούνται. Θεωρούμε ότι το κομμάτι αυτό της δραστηριοποίησής μας έχει πολύ μεγάλα περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης και σίγουρα είναι ένας τομέας όπου όλοι έχουμε ήδη οργανωθεί κατάλληλα για να στηρίξουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις, βασιζόμενοι αρχικά στο ανθρώπινο δυναμικό μας στην Ελλάδα, αλλά τώρα πια στους εκπροσώπους μας στις χώρες αυτές που έχουν εξειδικευμένη στο χώρο τεχνογνωσία. Οι ελληνικές τράπεζες που δραστηριοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης έχουν ισχυρές παρουσίες εκεί, έχουν όλες τις απαιτούμενες δυνατότητες εξυπηρέτησης σε όλα τα προϊόντα και βέβαια συνεχώς βελτιώνονται.

Η διεθνής παρουσία των ελληνικών τραπεζών δε στηρίζεται μόνο στη διεθνή παρουσία των ελληνικών επιχειρήσεων-πελατών τους. Στόχος τους είναι, όπως είναι και ο στόχος κάθε άλλης επιχείρησης που δραστηριοποιείται εκεί, η πλήρης εκμετάλλευση των ευκαιριών που διανοίγονται στις γρήγορα αναπτυσσόμενες αυτές αγορές, που είτε έγιναν ήδη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε έχουν ανοιχτό αυτό το ενδεχόμενο, με όλες τις θετικές συνέπειες που αυτό συνεπάγεται για τη σταθερότητα και τη συνέχιση της υψηλής τους οικονομικής ανάπτυξης. Η περαιτέρω ισχυροποίηση των ελληνικών τραπεζών στις νέες αυτές αγορές θα επιτρέψει αυξημένα επίπεδα εξυπηρέτησης και για τους Έλληνες πελάτες μας στις χώρες αυτές.

9. Η τελευταία μου παρατήρηση εδώ αφορά έναν εξίσου σημαντικό, αν και εξαιρετικά παραγνωρισμένο, παράγοντα. Αναφέρομαι στην αναγκαία γνώση που πρέπει πλέον να διαθέτουν οι επιχειρήσεις σχετικά με τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος, εφόσον κάνουν χρήση των υπηρεσιών που παρέχονται από αυτό. Οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να αξιολογούν καλύτερα επενδυτικές προτάσεις και τις εναλλακτικές χρηματοδοτικές δυνατότητες που τους παρέχονται. Πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν την αναγκαία ανάλυση ωφέλειας και κόστους και να επιλέγουν τις υπηρεσίες που ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες τους με τους προσφορότερους όρους. Τα παραδοσιακά οικονομικά επιτελεία πολλών εταιρειών,

έχει δείξει η εμπειρία μας, δεν μπορούν να ανταποκριθούν πάντα στις νέες πιο σύνθετες αυτές απαιτήσεις.

Οι τράπεζες είναι – και επιθυμούν να συνεχίσουν να είναι – αρωγοί προς τη συμβουλευτική αυτή κατεύθυνση για τους πελάτες τους. Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο το γεγονός ότι πολύ μεγάλος αριθμός αιτήσεων για χρηματοδοτήσεις ή για ένταξη σε κρατικά επιδοτούμενα προγράμματα χρηματοδότησης απορρίπτονται για λόγους που σχετίζονται με τη μη ανταπόκριση των επιχειρήσεων σε βασικές υποχρεώσεις τους, που απορρέουν από τα εν λόγω προγράμματα λόγω πλημμελούς κατανόησης των σχετικών όρων.

Κυρίες και Κύριοι,

Σήμερα είμαστε εδώ για να συζητήσουμε την αναβάθμιση του ρόλου των επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας στις νέες παγκοσμιοποιημένες αγορές.

Με βάση όσα ανέφερα πριν, θα ήθελα να ολοκληρώσω την παρουσίασή μου, εντοπίζοντας τις απαιτούμενες αλλαγές, που είναι περισσότερο αλλαγές στη νοοτροπία που επικρατεί στις σχέσεις τραπεζών και επιχειρήσεων ειδικά για τις επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας.

Είναι γεγονός ότι ένα σημαντικό τμήμα της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών στην ελληνική οικονομία προέρχεται από επιχειρήσεις που εδρεύουν στη Βόρεια Ελλάδα. Αυτή η διαπίστωση ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι χρηματοδοτήσεις που διοχετεύονται σε αυτές τις επιχειρήσεις από το τραπεζικό σύστημα αποτελούν μεγάλο ποσοστό του συνόλου.

Είναι επίσης αναμφισβήτητο ότι αρκετές από τις επιχειρήσεις αυτές έχουν αναπτύξει κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών διαρκώς αυξανόμενη διεθνή δραστηριότητα, τόσο μέσω ξένων άμεσων επενδύσεων ή εξαγωγών όσο και μέσω εξαγωγών, με αποτελέσματα που κατά μέσο όρο κρίνονται αρκετά επιτυχημένα. Η γεωγραφική θέση της Βόρειας Ελλάδας αποτελεί σίγουρα καθοριστικό συγκριτικό πλεονέκτημα για την επέκταση, κυρίως στις όμορες χώρες, χωρίς όμως να παραγνωρίζεται σε καμία περίπτωση η σημασία της ποιότητας των παρεχομένων αγαθών και υπηρεσιών.

Είναι ενδεικτικό ότι οι άμεσες επενδύσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από όλες τις ελληνικές επιχειρήσεις στις βαλκανικές χώρες και την Τουρκία υπερβαίνουν πλέον το 35% του συνόλου των άμεσων επενδύσεων, παρουσιάζοντας διαχρονικά μια σταθερά αυξητική τά-

ση. Βέβαια το μεγαλύτερο τμήμα των εν λόγω επενδύσεων είναι συγκεντρωμένο μέχρι σήμερα στις τηλεπικοινωνίες και στο τραπεζικό σύστημα. Εκτείνονται όμως, σιγά-σιγά, και σε ένα ευρύτερο φάσμα αγαθών και υπηρεσιών, που παρέχονται από πολλές, μικρότερες σε μέγεθος, δυναμικές επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη Βόρεια Ελλάδα. Θεωρώ όμως ότι ακόμα οι ελληνικές επιχειρήσεις δεν έχουν αναπτύξει την εξωστρέφεια που απαιτούν οι καιροί. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν πάρει, πολύ νωρίτερα, μόνες τους μεγάλες εξωστρεφείς πρωτοβουλίες βασισμένες σε επιχειρηματικά κριτήρια (και όχι όπως ακόμα πιστεύουν πολλοί από πολιτική βούληση).

Γιατί όχι και εσείς; Εμείς οι τράπεζες θα σας στηρίξουμε.

Τα υψηλά ποσά των επίσιων άμεσων ξένων επενδύσεων στις γειτονικές χώρες όπως Βουλγαρία, Ρουμανία και Τουρκία, που ήταν 5 δις, 6 δις και 20 δις αντίστοιχα, πρέπει να αποδεικνύουν και το φιλικό επενδυτικό περιβάλλον στις χώρες αυτές και τις μεγάλες αναπτυξιακές τους δυνατότητες. Εξ άλλου, ως Έλληνες, και αποδεκτοί και ευπρόσδεκτοι είμαστε στις χώρες αυτές.

Αξιοσημείωτο είναι ακόμα το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας είναι και πρέπει να είναι προνομιακοί συνομιλητές με αλλοδαπές επιχειρήσεις και επενδυτές που επενδύουν σε συνεργασίες στις περιοχές αυτές, οι οποίες έχουν πολύ μεγάλη ανάπτυξη και γενικά φιλικό επενδυτικό περιβάλλον.

Η στήριξη και η χρηματοδότηση εκ μέρους των ελληνικών τραπεζών των επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας που θέλουν να αναπτυχθούν στο στρατηγικό για όλους χώρο της Ν.Α. Ευρώπης, βάσει καλά μελετημένων και βιώσιμων επιχειρηματικών προτάσεων, πρέπει να θεωρηθεί δεδομένη. Οι τράπεζες που ανταγωνίζονται έντονα για συνεργασία με τέτοιες επιχειρήσεις ανεξάρτητα από το μέγεθος και την εταιρική τους μορφή, αρκετά συχνά είναι διατεθειμένες να συμμετάσχουν και στο μετοχικό κεφάλαιο νέων πρωτοβουλιών. Όμως πολλές φορές ένα νέο επενδυτικό σχέδιο δεν είναι εύκολο να αναλυθεί και να εκτιμηθεί από τα στελέχη ενός τοπικού καταστήματος μιας τράπεζας. Στις περιπτώσεις αυτές οι επιχειρηματίες πρέπει με πρωτοβουλία τους να ζητήσουν να συναντήσουν εξειδικευμένους εκπροσώπους που έχουν πλέον όλες οι τράπεζές μας, είτε στην Ελλάδα, είτε ακόμα καλύτερα στις θυγατρικές τους στο εξωτερικό.

Οι τράπεζες παρακολουθούν επίσης με ενδιαφέρον τους δεσμούς συνεργασίας που, όπως μόλις προανέφερα, αναπτύσσουν οι επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας με αλλοδαπές επιχειρήσεις και επενδυτές, με στόχο την ενίσχυση της παρουσίας τους στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Αν πρόκειται για συνεργασία με δυτικοευρωπαϊκές, αμερικανι-

κές ή άλλες εταιρείες, από χώρες δηλαδή, όπου οι ελληνικές τράπεζες δεν έχουν παρουσία, οι τράπεζες δεν έχουν τη δυνατότητα να βοηθούν στη διαμόρφωση τέτοιων συνεργασιών. Μπορούν όμως να χρηματοδοτούν όλα τα επιχειρηματικά σχέδια που προκύπτουν από αυτές τις συνεργασίες. Αντίθετα στις περιπτώσεις συνεργασίας ελληνικών εταιρειών με επιχειρήσεις της Ν.Α. Ευρώπης, οι τράπεζές μας με παρουσία στις χώρες αυτές μπορούν να βοηθήσουν πιο άμεσα στην αναζήτηση κατάλληλων συνεταιίρων μέσα από το σύνολο της εκεί πελατείας τους.

Δική μας ευθύνη, ως πιστωτικά ιδρύματα, είναι η πλήρης ενημέρωση των επιχειρήσεων για τις υποχρεώσεις συνέπειας που αναλαμβάνουν, ώστε να διασφαλιστεί γι' αυτές η ευνοϊκότερη δυνατή χρηματοδότηση. Παρατηρούμε αρκετές φορές ότι οι πελάτες μας και οι εκπρόσωποί τους που μας συναντούν για να τους βοηθήσουμε σε μία επένδυση, έχουν προαποφασίσει τον τρόπο χρηματοδότησής τους, χωρίς να ενδιαφέρονται να ακούσουν εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησης που ενδεχομένως να είναι πιο αποτελεσματικοί. Πολλοί συνεχίζουν να θεωρούν, δηλαδή, ότι η τράπεζα είναι η πηγή των δανείων όπου πηγαίνουν σχεδόν την τελευταία στιγμή, και όχι και πηγή συμβουλών από όπου θα προκύψει η καλύτερη και πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση κάθε θέματος.

Οι επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας μπορούν να κάνουν χρήση όλων των ευχερειών που παρέχει η αναπτυξιακή πολιτική του Δημοσίου στο πεδίο της χρηματοδότησης. Οι τράπεζες θα είναι στο πλευρό τους για την αξιοποίηση της άντλησης δανειακών κεφαλαίων από τα διαθέσιμα προγράμματα, παρέχοντας όλες τις αναγκαίες συμβουλευτικές υπηρεσίες. Το βάρος των επιχειρήσεων έγκειται στην υποβολή προτάσεων που να πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, δεδομένου ότι δυνατότητα απόκλισης από αυτές δεν υπάρχει, αφού τα περισσότερα προγράμματα χρηματοδότησης υπόκεινται σε αυστηρούς κανόνες που τίθενται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αναφέρθηκα προηγουμένως στην ανάγκη επένδυσης στη γνώση. Χρειάζεται άμεσα εκπαίδευση των επιχειρήσεων αναφορικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη χρήση των υπηρεσιών που αντλούν από το τραπεζικό σύστημα. Τμήμα αυτής της γνώσης μπορεί να αποκτηθεί από τη συναλλακτική σχέση που αναπτύσσεται σε διμερή βάση ανάμεσα στην τράπεζα και τον πελάτη της.

Ως Πρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών δεσμεύομαι ότι η Ένωσή μας μπορεί να προσφέρει όλες τις αναγκαίες ενημερωτικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες, ώστε να καταστεί δυνατή η πλήρης απόκτηση των γνώσεων που απαιτούνται για την ουσιαστική συμπλήρωση του κενού αυτού.

Κυρίες και κύριοι,

Στις οικονομίες της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, όπως είναι πλέον και η ελληνική, όλες οι επιχειρήσεις – εμπορικές, βιομηχανικές, βιοτεχνικές, τραπεζικές – καλούνται να προσφέρουν αγαθά και υπηρεσίες που να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στις συνθήκες ζήτησης της αγοράς. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν ως πρωταρχική τους προτεραιότητα να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας των ελληνικών εταιρειών. Αυτό θα ωφελήσει και εμάς τους ίδιους. Ο στόχος αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί, αν δεν υπάρχει συνεργασία πέραν αυτής καθ' αυτής της χρηματοδότησης. Στο οικονομικό περιβάλλον που βιώνουμε – και το οποίο έχει αλλάξει πλήρως σε σχέση με ό,τι ίσχυε ακόμα και στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας – απαιτείται μια νέα νοοτροπία στενότερης συνεργασίας.

Η Ελληνική Ένωση Τραπεζών, ως φορέας εκπροσώπησης των τραπεζών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, είναι ανοιχτή σε κάθε μορφής συνεργασία με τους φορείς εκπροσώπησης των λοιπών επιχειρήσεων, ώστε οι τράπεζες να θεωρούνται συνεργάτες και όχι απλοί δανειστές των διαφόρων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στο εξωτερικό. Κατά τη γνώμη μου όμως, θα πρέπει οι επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας να δείξουν εντονότερη εξωστρέφεια από αυτήν που έχουν δείξει μέχρι σήμερα. Εξ άλλου, στη νέα οικονομία όπου όλοι λειτουργούμε σήμερα, τα εθνικά σύνορα έχουν σχεδόν πια καταργηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ!